

Kız ve Kunduz



Jane MEADOW

Kız ve Kunduz

Jane MEADOW



Ella, yemyeşil bir sulak alanın kenarındaki küçük bir evde yaşar. Her sabah hardal sarısı yağmur çizmelerini giyer ve çamurlu patikadan aşağı yürür. Doğada bulduklarını koymak için küçük bir bez çantası taşır. Bugün kunduz ailesini yeniden görmeyi umuyor. Göletin yakınında yaşarlar ve Ella onların dünyanın en meşgul komşuları olduğunu düşünür.



Sulak alan seslerle doludur. Kurbağalar vıraklar, kuşlar öter, su sazların arasında kıpırdar. Ella pürüzsüz bir kütüğün üstüne oturup bekler. Kısa süre sonra bir şıpırtı duyar. Anne Kunduz, güneşte parlayan parlak kıızıl kahverengi kürküyle yuvasından dışarı yüzer. Yassı kürek kuyruğu suya şap, şap diye vurur. Onun arkasından tüylü ve yuvarlak Küçük Kunduz yüzer.



Anne Kunduz harika bir inşaatçıdır. Uzun turuncu ön dişleriyle küçük bir ağacı keser. Sonra dalı suyun içinden iter. Küçük Kunduz yardım etmeye çalışır ama bir ince dala takılıp gölete yuvarlanır. Şıpırtı! Ella kıkırdar. "İyi denemeydi, küçüğüm!" diye fısıldar. Kunduz ailesi birlikte çalışır ve Ella her hareketi izler.



Ella her gün kunduz ailesini ziyaret eder. Anne Kunduz'un yuvalarını sağlam yapmak için dalları ve çamuru nasıl üst üste yığdığını izler. Küçük Kunduz ağzında minik dallar taşır, gerçi bazen onları düşürür. Kunduzlar her zaman meşguldür, her zaman inşa ederler. Ella defterine resimler çizer. "Kunduzlar inşaatçıdır!" diye yazar. Ela gözleri hayretle parlar.



Kunduzlar sadece evlerini inşa etmezler. Barajları derenin akışını yavaşlatır ve geniş, sakin bir gölet oluşturur. Ella kurbağaların nilüfer yapraklarında zıpladığını görür. Ördekler suda kürek çeker. Balıklar suyun altında parıldar. "İnşa ettiğiniz şey herkese yardım ediyor!" der Ella kunduzlara. İçi mutlulukla dolar, sanki bir sır keşfetmiş gibidir. Onlar sayesinde sulak alan hareketli, mutlu bir yerdir.



Bir öğleden sonra Ella'nın öğretmeni Bay Halloran sınıftan doğayla ilgili öğrendikleri bir şeyi paylaşmalarını ister. Ella hemen kunduzları düşünür. Elini kaldırır. "Bir kunduz ailesi tanıyorum," der. "Onlar olağanüstü inşaatçılar!" Bay Halloran gülümser, yuvarlak gözlükleri parıldar. "Kulağa harika geliyor, Ella. Bir sergi hazırlamak ister misin?"



Ella işe koyulur. Anne Kunduz ve Küçük Kunduz'un resimlerini çizer. Göleti, kurbağaları ve kuşları boyar. Kunduzların nasıl inşa ettiğini göstermek için büyük bir panoya gerçek dallar yapıştırır. Bilgileri en düzgün el yazısıyla yazar. Çalışırken yeşil kurdeleleri zıplar. "Bu şimdiye kadarki en iyi sergi olacak!" der.



Ella evde sunumunu prova eder. Ailesine kunduzların dişleriyle dalları nasıl kestiğini anlatır. Barajlarının balıklar ve kurbağalar için nasıl bir sulak alan yuvası oluşturduğunu açıklar. Küçük kardeşi kocaman gözlerle dinler. "Kunduzlar harika!" der. Ella başını sallar. "Öyleler! Ve doğaya birçok şekilde yardım ediyorlar." İşiyile gurur duyar.



Sergi günü gelir. Ella sergisini sınıfta kurar. Dallar, çamur ve küçük bir yuva maketi getirir. Sınıf arkadaşları etrafında toplanır. Bay Halloran yeşil örgü hırkasını giymiş, elinde panosuyla durur. "Hazır mısınız, Ella?" diye sorar. Ella derin bir nefes alır. "Hazırım!" der. Kalbi hızlı çarpar ama gülümser.



Ella başlar. "Bu Anne Kunduz," der, resmini işaret ederek. "Güçlü dişleriyle dalları keser. Bu da Küçük Kunduz. O hâlâ inşa etmeyi öğreniyor!" Sınıf, Küçük Kunduz'un suya düştüğü resme güler. Ella barajın nasıl bir gölet oluşturduğunu gösterir. "Sulak alan kurbağaların, kuşların ve balıkların yuvasıdır," diye açıklar. "Kunduzlar inşaatçıdır ve herkese yardım ederler!"



Ella bitirdiğinde oda sessizdir. Sonra Bay Halloran alkışlar. Bütün sınıf da alkışlar! "Harika bir iş, Ella!" der Bay Halloran. "Bize kunduzlar hakkında çok şey öğrettin." Ella'nın yanakları mutluluktan pembeye döner. Sınıf arkadaşları sorular sorar ve o gururla yanıtlar. Kendini gerçek bir doğa uzmanı gibi hisseder.



Günün sonunda Bay Halloran, Ella'ya özel bir çıkartma verir. Üzerinde "Doğa Kaşifi" yazar. Ella onu çantasına yapıştırır. Kunduz ailesini düşünür. Onları yeniden ziyaret etmek için sabırsızlanır. "Teşekkürler, kunduzlar," diye fısıldar. "Siz dünyanın en iyi inşaatçılarısınız." Sarı çizmeleriyle eve kadar zıplayarak gider.



O akşam Ella göletin yanında oturur. Güneş ağaçların arkasında batar ve su altın rengine döner. Anne Kunduz, Küçük Kunduz hemen arkasında yüzüp geçer. Kuyruklarını usulca suya vururlar. Ella gülümser. Bu akıllı hayvanlar sayesinde sulak alanın daha güzel bir yer olduğunu bilir. Hayvanlar gerçekten de olağanüstü inşaatçılardır!



Ella'nın sergisi bir hafta boyunca sınıfta kalır. Diğer sınıflar onu görmeye gelir. Bay Halloran herkese Ella'nın kunduzları nasıl gözlemlediğini ve öğrendiklerini nasıl paylaştığını anlatır. Ella gururlu ve mutlu hisseder. Doğanın sırlarını paylaşmanın önemli olduğunu bilir. Belki bir gün hayvanları inceleyen bir bilim insanı olacaktır.



Ella kunduz ailesini ziyaret etmeye devam eder. Çantasını getirir ve gördüğü yeni şeylerin eskizlerini çizer. Kurbağalar, kuşlar ve balıklar kunduzun dünyasının bir parçasıdır. Ella da onun bir parçasıdır. Her gün yeni bir şey öğrenir. "Meraklı olmak eğlencelidir!" der annesine. Annesi gülümser ve ona sarılır.



Kunduzlar inşa etmeye devam eder, Ella da izlemeye devam eder. Küçük hayvanların bile büyük işler yapabileceğini bilir. Sulak alan, yaşam ve sesle dolu mutlu, hareketli bir yerdir. Ella onun hikâyesini paylaştığı için mutludur. "Hayvanlar olağanüstü inşaatçılardır," der. "Ben de öyleyim!" Güler ve hardal sarısı çizmeleriyle eve koşar.